

بازی درمانی از زاویه دید هنر درمانی بیانی

بازی درمانی یک شیوه درمانی بین المللی منطبق با رشد است که از طریق آن کودکان تجربیات خود را به نمایش می گذارند و افکار و احساسات خود را بیان می کنند. بازی درمانی علاوه بر رشد عاطفی و شناختی کودک، عملکردهای حیاتی دیگری نیز دارد.

بازی درمانی:

1) سرگرمی، 2) بیان نمادین 3) تخلیه هیجانی 4) رشد اجتماعی 5) تسلط، و 6) آزادسازی انرژی را فراهم می کند.

مراحل بازی درمانی

- مرحله اول بازی درمانی معمولاً به عنوان مرحله شروع یا مرحله اکتشافی نامیده می شود.
- مرحله بعدی به عنوان مرحله مقاومت، مرحله تهاجمی یا مرحله واکنش منفی نامیده می شود.
- مرحله بعدی مرحله رشد یا مرحله کار است.
- در نهایت مرحله پایان بازی است.

بازی درمانی باعث ایجاد موقعیت مناسب اجتماعی، حس علاقه و همدلی می شود. بازی به افکار ناخودآگاه دسترسی پیدا می کند و امکان آموزش مستقیم و غیرمستقیم را فراهم می کند. بازی، فضایی برای تخلیه هیجانی و فضایی برای ابراز احساسات سرکوب شده کودکان را فراهم می کند.

محققان بازی درمانی معتقدند که بازی درمانی تاثیر به سزایی دارد زیرا از نظر رشد با توانایی کودک در بیان احساسات و پردازش اطلاعات مطابقت دارد. مانند مدل های بازی درمانی، هنر درمانی بیانی پیوسته نیز با مدل های رشدی همسو می شود و اهمیت جسمی و حسی را به عنوان شکل اولیه و به دنبال آن یادگیری ادراکی و عاطفی و در نهایت پردازش و درک شناختی را نشان می دهد.

بازی حرکتی/حسی

ظرف شن بازی

شن بازی جادویی(بسته شن بازی به همراه کاردک و سطل و عروسک های کوچک و...)

بازی های حسی

خمیر بازی ، سفالگری

بازی / نقاشی روی سه پایه یا بوم نقاشی

عروسک های پولیشی

اسباب بازی های موزیکال

ادراکی/عاطفی

بازی درس آپ

بازی های نمایشی

سینی شن بازی

بازی های آموزشی

خیمه شب بازی

موسیقی

فلش کارت های احساسات ما

شناختی نمادین

بازی ها

کار دستی یا ساخت کلاژ با کاغذ رنگی

بازی های آموزشی

خیمه شب بازی

شن بازی

فلش کارت های احساسات ما

فعالیت های ساختاری

بازی درمانی یکی از شیوه های درمانی بیانی است که از نظر رشد برای کودکان و بسته به نوع و سطح مشکلات، برای برخی از نوجوانان و بزرگسالان مناسب است. اگرچه در بازی درمانی، درمانگر ها از شیوه ها، رویکردها و مدل های نظری مختلف عمل می کنند، اما تکیه بر اسباب بازی ها، و وسایل برای بیان موضوع اساسی است. علاوه بر اسباب بازی ها، ادغام هنرهای بیانی در بازی درمانی فرصتی برای افزایش آگاهی و تجربه عمیق تر احساسات و افکار ایجاد می کند. با یک مجموعه بازی درمانی گسترده، درمانگران می توانند وسیع ترین طیف ممکن برای بیان مشکل را ارائه دهند. با این حال، بسیاری از درمانگران برای ادغام معنادار طیف کامل درمان های بیانی در جلسات درمانی تلاش زیادی می کنند، زیرا فاقد یک چارچوب منسجم برای تعیین زمان و نحوه استفاده از ترکیب رویکردهای دستوری و غیر دستوری هستند. خوشبختانه، درمان های بیانی پیوسته به عنوان چارچوبی عملی فعالیت می کند که درمانگران بازی درمانی می توانند با مسیر خود سازگار شوند. علاوه بر این، درمانگران می توانند با شناسایی شاخص های عصبی و جسمی، درمان را با سرعت کودک هماهنگ کنند. با در نظر گرفتن این موارد، درمانگران بازی درمانی می توانند به طور معناداری سایر روش های درمانی بیانی را در چارچوب قدرت های درمانی بازی ادغام کنند.

دکتر الهام خضری